

opusdei.org

Monsenjäär Ocariz: „Ootame uue prelaadi valimist palvetades Püha Vaimu poole“

Toome ära intervjuu Opus Dei
abivikaari, monsenjäär
Fernando Ocariz'iga, kes räägib
lähemalt 23. jaanuaril Roomas
eesootavast valimiskogust.

22.01.2017

Möödunud aasta 23. detsembril
kutsus Mons. Fernando Ocariz, Opus

Dei abivikaar kokku kongressi, mis valib Mons. Javier Echevarriale ametijärglase, kes asub Opus Dei etteotsa. 21. jaanuaril tuleb kokku pleenum, mis esindab Opus Dei naiste osa, mille ülesandeks on esitada kongressile kandidaatide nimed. Kongressi esimesed hääletused toimuvad 23. jaanuaril.

Rodrigo Ayude

Kuidas elab Opus Dei Prelatuur seda aega, valmistudes uue prelaadi valimiseks? Millised on teie tunded praegu, Opus Dei abivikaarina?

Usun, et kõik, kes me kuulume Prelatuuri, elame seda aega palvetades, pöördudes erilisel viisil Püha Vaimu poole. Valimiskongress algab just Püha Vaimu votiiv Missaga, paludes Tal juhtida kõiki meie samme. Usk annab meile kindluse, et Jumal on see, kes juhib

oma Kirikut ja seega ka seda osa oma rahvast.

Muuhulgas, jõuluaeg aitab meil valmistada oma südant ette eesseisvaks valimiskongressiks vaadates kõige tähtsama poole: Kristuse poole, Jeesuslapse poole, kes on Jumal-Isa halastav pale. Jõulusõime müsteeriumi üle mõtiskledes leiame sealt ka Neitsi Maarja, Kiriku Ema ja usaldame endid tema eestkostele.

Elame seda aega olles tugevalt osaduses Püha Isa Franciscuse ja kogu Kirikuga, millest Opus Dei moodustab väikese osa. On loomulik, et tunneme tugevat tänutunnet selle pastoraalse töö ja hea eeskuju eest, mille mons. Javier Echevarria meile jättis. Järgime püha Josemaria ja tema esimeste ametijärglaste eeskuju, mõtiskledes südames selle pärandi üle, mille oleme saanud ja mida peame oskama muuta

valguseks ja lohutuseks tänapäeva maailmale nagu seda on juba sajandeid teinud Kristuse jüngrid. Olen veendunud, et toetame kõik südamest valitavat prelaati, aidates tal juhtida Prelatuuri tänapäeva ühiskonnas.

Kahel eelneval kongressil osutus valituks Opus Deis tähtsusetult teine mees: 1975. aastal oli selleks õnnis Alvaro del Portillo, kes oli aastaid olnud asutaja peamine kaastööline. Pärast mons. del Portillo surma oli selleks tollane generaalvikaar, mons. Javier Echevarria. Kas te arvate, et sama tendents võib korduda ka eelseisvatel valimistel?

Tõsi, sellise tähelepaneku võib teha tuginedes eelnevatele valimistele. Usun, et selle põhjuseks on olnud kahe eelneva prelaadi isiksus ja nende elulugu, neid õpetas püha Josemaria isiklikult. Need olid valijad

ise, kes neile oma hääle andsid. See polnud automaatne otsus. Nende jaoks oli parim valik hääletada selle poolt, kes oli olnud asutaja lähim kaastööline.

Sellest ajast alates on palju muutunud: uus prelaat ei saa enam olla keegi, kes on olnud püha Josemariale nii lähedalseisev isik, nagu seda olid õnnis Alvaro del Portillo või mons. Javier Echevarria. On tõenäoline, et tulevane prelaat tundis asutajat isiklikult või on temaga kohtunud.

Minu arust kuulub valimiskongressi palju häid, sobivaid ja usalduslikke kandidaate, kes saaksid ülesandega hästi hakkama. Valijatel on vastutus ja vabadus anda oma hääl selle inimese poolt, keda nende südametunnistus peab kõige sobivamaks. Valituks osutunud kandidaadi nimi tehakse kohe

teatavaks Paavst Franciscusele, sest Rooma piiskopi heakskiit on vajalik.

Kui toimuvad valimised, püüab avalik arvamus tõlgendada toimuvat poliitilises võtmes. Tihti kõneldakse vooludest, tendentsidest jne. Kuidas suhtute Teie seda laadi mõtteavaldustesse?

Seda laadi tõlgendused on kauged neile, kes vaatavad eelseisvaid valimisi vaimulikust ja kiriklikust vaatepunktist. Need, kes vastutavad seda laadi valimiste eest, lasevad endid kanda Pühal Vaimul, nagu meid kutsus mõned päevad tagasi tegema Paavst Franciscus, kui ta rääkis Opus Dei lähitulevikust.

Vahel, nagu tema seda ütles, kiputakse valimisi tõlgendama poolikult, seda tehakse kas liiga inimlikult või liiga poliitiliselt. Kui rõhutatakse seda laadi küsimusi, siis mitmekesisust esitatakse kui probleemi. Minu arust on pluralism

ja mitmekesisus suureks rikkuseks. Opus Dei valijad – nagu ülejäänud Prelatuuri liikmedki – pärinevad viielt kontinendilt, nad on oma olemuselt väga erinevad, neid eristab üksteisest kultuur, maitse ja stiil, mis on iseloomulikud nende päritolumaale ja perekonnale. See mitmekesisus, mida püha Josemaria väga edendas, sobitub kokku peamisega: truudusega vaimsusele, mille saime asutajalt ja mida Kiriku tunnustas. Truudus sellele vaimulikule pärandile (millest mõningaid asju tuleb esile tõsta, nagu Jumala lapseks olemine, pühaduse otsimine igapäeva keskkonnas, ilmiku mõtteviis ning preesterlik hing jne) kindlustab kõigi tugeva ühtekuulumise.

Kaks viimast prelaati olid asutaja otsesed kaastöölised. Kas kolmanda prelaadi valimisega algab Opus Deis uus ajastu?

Mulle meenuvad sõnad, mida mons. Echevarria tihti lausus: „Opus Dei on teie kätes, iga inimese kätes, kes kuulub Opus Deisse. See on reaalsus, mis praegu omandab uue jõu.

Käesolevas olukorras on see kutse vastutustundlikkusele, sest igaüks meist peab veel hoolsamalt püüdma kehastada püha Josemaria pärandit tänapäeva maailmas, tänapäeva inimestele.

Kahtlemata see, kes osutub valituks võib toetuda Opus Deisse kuulujate palvetele ja paljude teiste inimeste palvetele. Teda toetavad ka need inimesed, kellest ta oma meeskonna moodustab ja ta töötab koos nendega - kollegiaalsus on püha Josemaria pärandi üks olulisi tunnusjooni.

Millised on teie arvates peamised katsumused, millega Opus Dei uuel prelaadil tuleb vastamisi seista?

Peamiseks katsumuseks on aidata igal Opus Deisse kuuluval inimesel

õppida ehitada Kirikut oma
töökohas, oma erialases keskkonnas,
kultuurimaailmas ja perekonnas.
Oma kristliku eeskujuga võivad
Prelatuuri usklikud aidata tänapäeva
inimestel Kristust leida „tänaval“,
üha pluralistlikumaks muutuv
ühiskonnas. Seepärast on endiselt
tarvilik läbi viia katehhees
töömaailmas, seal, kus tänapäeval
inimesed on.

Teiseks katsumuseks on jagada
rõõmu ja lootust tänapäeva
maailmas. Mitte ideaalmaailmas,
vaid selles keerulises maailmas,
milles me elame, täis haavu, mis
hädasti vajavad armastust. Teisisõnu,
pühitseda igapäevaelu täna, viies
Kristust olemise äärealadele, nagu
meile Paavst Franciscus meenutab.

Jumala armuga saab võimalikuks
õpetada inimesi usaldama oma
südant Kristusele olles kahe jalaga
maa peal, tunnetades oma võimete

piire. Rõõm kristliku sõnumi elamisest, mis muutub elavaks meie endi elus, levib inimesteni, kes on meie kõrval: mehhaanikult mehaanikule, medõelt medõele, ettevõtjalt ettevõtjale, ajakirjanikult ajakirjanikule...

Samuti tuleb toita tuhandete inimese isiklikku ettevõtlikkust, kelle liikumapanevaks jõuks on armastus Kristuse vastu, ja teisi, kes on valmis alustama uusi algatusi, mis vastavad meie ühiskonna suurtele katsumustele: ausus ja tööeetika, vaesuse süvenemine, põgenike abistamine, tööpuudus, pereväärtuste tähtsustamine, jne. Ühesõnaga, loodetavasti panustame Kiriku ülesehitamisse, mis on justkui „Jumalaga äraleppinud maailm“ nagu püha Augustinus ütles.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/
monsenjoor-ocariz-ootame-uue-
prelaadi-valimist-palvetades-puha-
vaimu-poole/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/monsenjoor-ocariz-ootame-uue-prelaadi-valimist-palvetades-puhavaimu-poole/) (06.08.2025)